

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

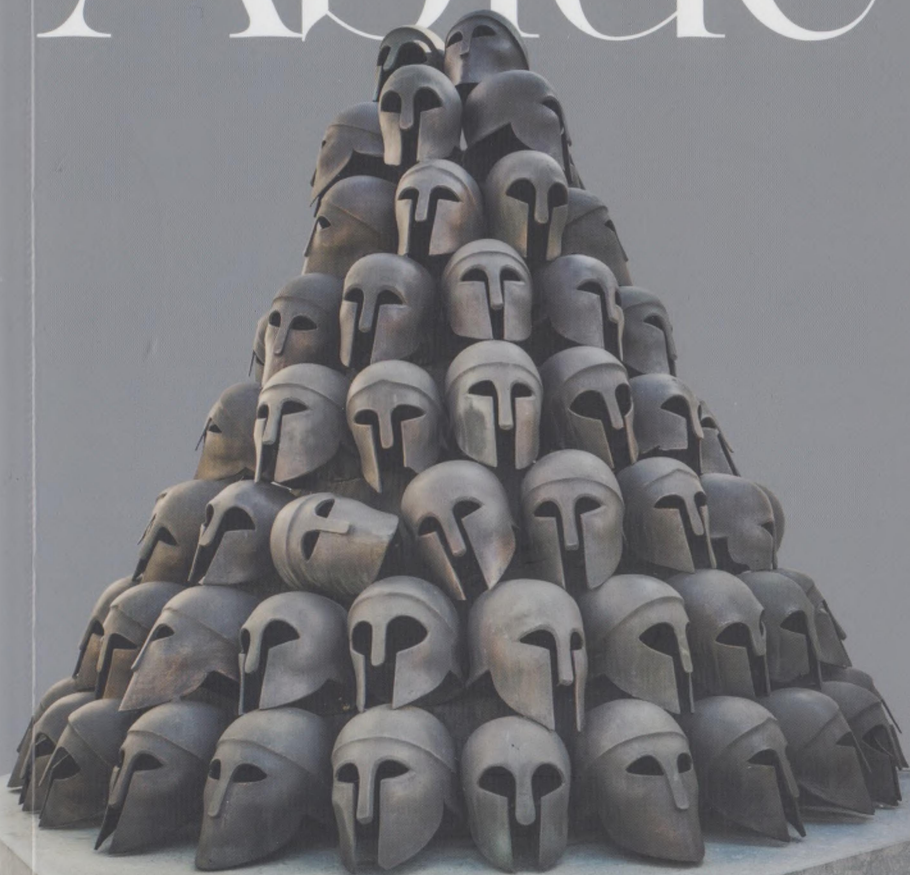
<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Abide

Alice Oswald

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

ALICE OSWALD, Oxford Üniversitesi, New College'da Eski Yunan ve Latin Edebiyatı okudu. Genellikle kitap uzunluğundaki projeler, bahçecilik, ekoloji ve müzikle ilgilenmesiyle tanınır. İlk şiir kitabı *The Thing in the Gap-Stone Stile* [Taş Gedik Merdivenindeki Şey] (1996), Forward Prize En İyi İlk Kitap Ödülü'nü aldı. İkinci şiir kitabı *Dart* 2002 yılında T. S. Eliot Ödülü'nü kazandı. Üçüncü şiir kitabı *Woods etc.* [Orman vs.] 2006'da Geoffrey Faber Anma Ödülü'nü kazandı. 2009 yılında ise Severn Körfezi'nde geceleyin geçen ve birçok sesin sahne aldığı şiiri *A Sleepwalk on the Severn* [Severn Körfezinde Bir Uyku Gezintisi] ile Hawthornden Ödülü'ne layık görüldü. Homeros'un *İlyada*'sının bir yeniden-yazımı olan, yenilikçi yaklaşımı ve çarpıcı imgelemi eleştirmenlerden övgüler alan *Abide* (Memorial, 2011) ile 2013 Warwick Yazı Ödülü'nü kazandı. Oswald, ödülü kazanan ilk şairdi. Alice Oswald İngiltere'nin güneybatısında Devon kentinde eşi ve üç çocuğuyla yaşıyor.

WARWICK Yazı Ödülü
T.S. ELIOT Ödülü Kısa Listesi
POPESCU Şiir Ödülü

“Hassas ve neşter keskinliğinde ... Homeros’un kelimeleri, ama [Oswald’ın] berrak şiirsel imgeleminde kırılmaya uğratılmış. Oswald bu süssüz kumaşa Homeros’un görkemli benzetmelerinden bazılarını tutturuyor sanki... Tamamen kendi kurallarını koyan nefis ve sert bir metin. Büyük bir başarı.”

— GUARDIAN

“Muhteşem ... Bu güzel, kasvetli şiir... Oswald mucizevi bir başarıya imza atıyor. Bir iskeleti ortaya çıkarırken ürkütücü ve zengin, muhteşem bir şey buluyor. Stephen Spender’dan ödünç alırsak, ‘minyatür bir *İlyada*’, gergin, akıcı ve zarif, tonlaması açık havada bir çan gibi çalıyor, bütün zamansız ölümleri anmak için çınlıyor.”

— TELEGRAPH

“Bu büyük ölçekli bir hatırlama. Konsantre, yoğun, çok-işlevli bir ağıt. Ve Homeros’unkine uyacak bir tazelikle yazılmış ... *Abide*’nin icrasını dinlemeyi çok isterim; muazzam olurdu. Ölü sayısı arttıkça, insan tek bir şeyin hayatta kaldığının farkına varıyor – her şeyi kendisiyle birlikte taşıyan bir yaşam gücü: şiirin kendisi.”

— OBSERVER

“Okumak bir zevk ... beklenmedik şeylerden zevk alan modernize edilmiş bir versiyon... Böyle ölümsüz bir çalışmanın 21. yüzyılda bile insanı nasıl sarsabildiğini hatırlamak için Alice Oswald’ı okuyun.”

— ECONOMIST

“*Abide*, neden bir Homeros çevirisine daha ihtiyacımız olduğu sorusunu, günümüzün politik gerçeklikleriyle tematik bir yankılaşım oluşturarak başarıyla yanıtlıyor. Savaş üzerine bir yorum olarak ağıt yıkıcılığında bu kitap, üstelik savaşın binlerce yıldır bir gerçeklik olduğu şeklindeki örtük anlayışa da karşı.”

— KENYON REVIEW

Memorial
© Alice Oswald 2011

Abide
© Harfa Yayınları 2019

İngilizceden çeviren © Nazım Dikbaş

Yayıma hazırlayan: Selahattin Özpabalıyıklar
Kitap ve kapak tasarımı: Özer Yalçınkaya
Sayfa düzeni: Adem Şenel

Bütün yayın hakları saklıdır.
Kaynak gösterilerek tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında
yayıncının yazılı izni olmaksızın alıntı yapılamaz ve çoğaltılamaz.

İlk Basım: Nisan 2021
ISBN 978-605-74929-4-4

0 0 5

Baskı ve Cilt
Ana Basın Yayın San. Tic. A.Ş.
Matbaa Sertifika No: 20699

Harfa Yayınları
İlk Belediye Caddesi. No: 5/5
34340, Beyoğlu, İstanbul
Yayınevi Sertifika No: 46617
iletisim@harfa.com.tr
www.harfa.com.tr

HARFA

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

ALICE OSWALD

ABİDE

Bir İlyada Kazısı

İNGİLİZCEDEN ÇEVİREN

Nazım Dikbaş

HARFA

Teşekkür

Peter Oswald, Laura Beatty ve Keen ailesi, Sheila Hooker, Jules Cashford, Rupert Smith, Paul Keegan, Kevin Mount, Joe Richards, Iris Milward, Jo Larsen, Jerome Fletcher, Philip Franes, Minni Jain, Warwick Gould ve Londra Üniversitesi Senate House Kütüphanesi çalışanlarına – ve Homeros'a sayısız teşekkürlerimle.

Bu kitap, *İlyada*'nın atmosferinin bir çevirisi, hikâyesinin değil. Matthew Arnold (ve ondan günümüze neredeyse herkes) *İlyada*'nın “asalet”ini övmüştür. Oysa eski çağ eleştirmenleri bu eserin “*enargeia*”sını övüyorlardı, kastettikleri “göz alıcı, dayanılmaz gerçeklik” gibi bir şeydi. *Enargeia*, tanrılar yeryüzüne kılık değiştirerek değil de bizzat kendileri olarak geldiğinde kullanılan kelime. İşte elinizdeki versiyon, neye taptığımızı hatırlamak adına kilisenin çatısını söküp kenara koymamız gibi, şiirin *enargeia*'sına tekrar kavuşabilmek için, anlatısını çıkarıp kenara koyuyor. Geriye kalan, benzetmelerden ve askerlerin kısa biyografilerinden oluşan bipolar bir şiir, ki bu iki kutup da (sanırım) belirgin şiirsel kaynaklardan türüyor: benzetmeler pastoral şiirden (bunu bazen, vezinlerinin sanki daha önceden lirik bir şiirin parçasıymışlarcasına sıkıştırılmış olmasından anlayabiliyoruz); biyografiler ise Yunan ağıt şiiri geleneğinden.

Hem *İlyada*'da hem *Odyseia*'da Yunan ağıtlarının aktarımları vardır. Cansız bir beden etrafında toplanıldığında, profesyonel bir şair (Homeros gibi biri) yası yönetir ve kadınlar onun söylediklerine kaybedilen hakkındaki kişisel hikâyeleriyle karşılık verirdi. Ben, *İlyada*'da kaydı düşülen bireysel asker hikâyelerinin, düzenli olarak hem yüksek epik, hem de koral lirik şiir icra eden şairler tarafından anlatıya örülen bu ağıtların birer hatırası olabileceğini düşünmek istiyorum.

İlyada hitap kipinde bir şiir. Belki hatta (aynı ağıt gibi) bir yakarış şiiri. Patroklos'a hep “sen” diye hitap eder, sanki ölümlere doğrudan hitap ediyormuş gibi. Bu çeviri, tüm şiiri bir tür sözlü mezarlık gibi sunuyor – Troya Savaşı'nın ardından, yazı

kullanmadan, insanların isimlerini ve hayatlarını hatırlamaya yönelik bir çaba. Umuyorum ki fazla bağlamlandırmaya ihtiyaç duymayacak. Yan yana dizilmiş bir dizi hatıra ve benzetme olarak kendi iç tutarlılığına sahip olacağını umuyorum: bu dünyada insanın karşılıklı söyleyişle ifade edilmiş bir hikâyesi.

Basılı *İlyada*'ya yönelik tavrım hakkında da bir not eklemeliyim. Benim “biyografilerim” Yunancaların birer yeniden söylenişi, benzetmelerim ise çeviri. Ancak çeviriye yaklaşımım epey hürmetsiz. Yunanca metinle yakın çalıştım ama kelimeleri İngilizceye taşımaktansa, onları Homeros'un neye baktığını anlamak için birer açılım noktası olarak kullandım. Yunanca aracılığıyla yazıyorum, Yunancadan değil – amacım çeviriden çok anlaşılabilirlik. Sanırım bu yöntem, şiirin sekizde yedisini pervasızca kenara atmamın yanı sıra, sözlü şiirin ruhuyla uyumlu, ki bu ruh hiçbir zaman yerinde durmaz, her zaman kendisini yeni bir dinleyici kitlesine uyarlamaya devam ederdi, sanki dili, yazılı dilin aksine, hâlâ canlı ve deli doluymuşçasına.

PROTESİLAOS
EKHEPOLOS
ELEPHENOR
SİMOEİSİOS
LEUKOS
DEMOKOON
DİORES
PEİROOS
PHEGEUS
İDAİOS
ODİOS
PHAİSTOS
SKAMANDRİOS
PHEREKLOS
PEDAİOS
HYPSENOR
ASTYNOOS
HYPEIRON
ABAS
POLYİDOS
KSANTHOS
THOON
EKHEMMON
KHROMİOS
PANDAROS
DEİKOON
ORSİLOKHOS
KRETHON
PYLAİMENES
MYDON

MENESTHES
ANKHİALOS
AMPHİOS
TLEPOLE MOS
KOİRANOS
KHROMİOS
ALASTOR
ALKANDROS
HALİOS
PRYTANİS
NOEMON
TEUTHRAS
ORESTES
TREKHOS
OİNOMAOS
HELENOS
ORESBIOS
PERİPHAS
AKAMAS
AKSYLOS
KALESİOS
PEDASOS
AİSEPOS
ASTYALOS
PİDYTES
ARETAON
ANTILOKHOS
ELATOS
PHYLAKOS
MELANTHİOS

ADRESTOS
MENESTHİOS
İPHİNOOS
ENİOPEUS
AGELAOS
ORSİLOKHOS
ORMENOS
OPHELESTES
DAİTOR
KHROMİOS
LYKOPHONTES
AMOPAON
MELANİPPUS
GORGYTHİON
ARKHEPTOLEMOS
DOLON
RHESOS
İSOS
ANTİPHOS
PEİSANDROS
HİPPOLOKHOS
İPHİDAMAS
KON
ASAİOS
AUTONOOS
OPİTES
DOLOPS
OPHELTİOS
AGELAOS
AİSYMNOS
OROS

HİPPONOOS
THYMBRAİOS
MOLİON
ADRESTOS
AMPHİOS
HİPPODAMOS
HYPEİROKHOS
AGASTROPHOS
THOON
ENNOMOS
KHERSİDAMAS
SOKOS
KHAROPS
DORYKLOS
PANDOKOS
LYSANDROS
PYRASOS
PYLARTES
APİSAON
DAMASOS
PYLON
ORMENOS
HİPPOMAKHOS
ANTİPHATES
MENON
İAMENOS
ORESTES
EPİKLES
İMBRİOS
AMPHİMAKHOS
OTHRYONEUS

ASİOS	DOLOPS
ALKATHOOS	MELANİPPUS
OİNOMAS	PERİPHETES
ASKALAPHOS	PYRAİKHMES
APHAREUS	AREİLYKOS
THOON	THOAS
ANTILOKHOS	AMPHİKLOS
DEİPYROS	ATYMNİOS
PEİSANDROS	MARİS
HARPALİON	KLEOBULOS
EUKHENOR	LYKON
SATNİUS	AKAMAS
PROTHOENOR	ERYMAS
ARKHELOKHOS	PRONOOS
PROMAKHOS	THESTOR
İLİONEUS	ERYLAOS
STİKHİOS	ERYMAS
ARKESİLAOS	AMPHOTEROS
MEDON	EPALTES
İASOS	TLEPOLEμος
MEKİSTEUS	EKHİOS
EKHİOS	PYRİS
KLONİOS	İPHEUS
DEİOKHOS	EUİPPOS
KALETOR	POLYMELOS
LYKOPHRON	THRASYDEMOS
KLEİTOS	PEDASOS
SKHEDİOS	SARPEDON
LAODAMAS	EPİGEUS
OTOS	BATHYKLES
KROİSMOS	LAOGONOS

PATROKLOS
EUPHORBOS
HIPPOTHOOS
SKHEDIOS
PHORKYS
LEIOKRITOS
APISAON
ARETOS
PODES
KOIRANOS
IPHITOS
DEMOLEON
HIPPODAMAS
POLYDOROS
DRYOPS
DEMUXHOS
LAOGONOS
DARDANOS
TROS
MULIOS
RHIGMOS
LYKAON
THERSILOKHOS
MYDON
ASTYPYLOS
MNESOS
THRASIOS
AINIOS
OPHELESTES
HEKTOR

İlk ölen PROTESİLAOS oldu
Hedefine odaklanmış bir adam kendini karanlığa hızla atan
Kırk kara gemiyle karayı geride bırakan
Adamları çiçeklerin aydınlattığı o uçurumlardan onunla
birlikte yelken açılar
Çimenin her şeye hayat verdiği yerlerden
Pyrasos İton Pteleos Antron
Kıyıya ilk çıkan olmak için sıçrarken havada öldü
İnşaatı bitmemiş evi vardı
Karısı yüzünü tırmalayarak fırladı dışarı
Podarkes her açıdan daha az etkileyici kardeşi
Kumandayı üstlendi ama bu çok uzun zaman önceydi
Şimdi binlerce yıldır kara toprağın altında

Bir rüzgâr-mırıltısı gibi
Başlar bir dalgalar şayiası
Tek bir uzun nota giderek yükselen
Su derinden iç çeker
Bir kara-titremsesi gibi
Batı rüzgârı tarlada boydan boya estiğinde
Umarak arayarak
Yok bulunacak bir şey
Mısır sapları yeşil başlarını sallar

Bir rüzgâr-mırıltısı gibi
Başlar bir dalgalar şayiası
Tek bir uzun nota giderek yükselen
Su derinden iç çeker
Bir kara-titremsesi gibi
Batı rüzgârı tarlada boydan boya estiğinde
Umarak arayarak
Yok bulunacak bir şey
Mısır sapları yeşil başlarını sallar

EKHEPOLOS mükemmel bir savaşçıydı
Her zaman askerlerinin önünde
Soğuk tohumu dikkatiyle meşhur
Kargıların arasından ilerleyen
Antilokhos'un eliyle öldü
Ek yerinin hemen altında miğferindeki delik görünüyor
Kargı ucunun delerek girip
Alnına saplandığı
Karanlığı gözlerinin üzerinden aşağı sızdırarak
Eubolia'lı ELEPHENOR kırk gemiye kumanda ediyordu
Khalkodon'un oğluydu annesi hakkında bir şey bilinmiyor

Ekhepolos'un cansız bedenini sürüklerken öldü
Eğilince kalkanının altından çıplak eti parıldadı küçücük
İşte o zaman sapladı Agenor savaşın dokuzuncu yılında
Uzun saçlarını arkasında toplardı

Yapraklar gibi
Bazen yakarlar yeşil kıvılcımlarını
Ve dünya besler onları
Bazen de mum gibi söndürürerir

Yapraklar gibi
Bazen yakarlar yeşil kıvılcımlarını
Ve dünya besler onları
Bazen de mum gibi söndürürerir

SİMOEİSİOS Simoeis kıyılarında doğdu
Anthemion'un oğluydu annesi çobandı
Oğlunu dünyaya getirirken bile koyunlarını güden
Kıvrak geleceği parlak bir gençti bekâr
Savaşın dokuzuncu yılıydı Aias karşısına çıktığında
Ve tüm hızıyla koştu onun kargısının üstüne ve öldü
Temren meme ucundan girdi pürüzsüz
Ve kürekkemiğinden çıktı sırtında
Ânında çöktü yere tarifsiz bir acı ebeveynine

LEUKOS Odysseus'un dostu
Hakkında az şey biliniyor ölümü hariç

Bir meyve gibi delinip geçilmiş yüzü birisinin
İşte o Priamos'un oğlu şanssız bir adam
Atlar ülkesinde geçimini sağlayan

Troya'nın kuzeyinde geriye bir adım atıyordu tam
Karanlık ona pes bir tangirtıyla çarptığında
Adı DEMOKOON'du

Tıpkı bir adamın geri adım atışı gibi
Neredeyse ayağının altında bir yılan görüp
Fundalıkta bir kuytuda
Korku pır pır ettirir dizlerini
İçi çekilir rengi beyaza döner geri adım atar

Tıpkı bir adamın geri adım atışı gibi
Neredeyse ayağının altında bir yılan görüp
Fundalıkta bir kuytuda
Korku pır pır ettirir dizlerini
İçi çekilir rengi beyaza döner geri adım atar

DİORES Amarynkeus'un oğlu
Çakmaktaşıdan bir bıçak ağzı uçarak geldi ona çarptı
Döküldü iç organları onların birikintisinde öldü
Çamura çakılmış yatıyor
Kolları arkadaşlarına uzanmış
Ve Trakyalı PEİROOS
Düğümlü saçından tanıyabilirsiniz
Yatıyor yanında
Onu o öldürdü ve öldürüldü
Siyah çakmaktaşları var gibi
Nereye adım atılsa

Boğumlu çimen saplarının arasından nasıl
Uzun boynuzlu geyik
Kaybolursa neredeyse

Ama bir tazı çoktan buldu düzlediği izleri
Ve koşuyor çayırların içinden ona doğru

Boğumlu çimen saplarının arasından nasıl
Uzun boynuzlu geyik
Kaybolursa neredeyse
Ama bir tazı çoktan buldu düzlediği izleri
Ve koşuyor çayırların içinden ona doğru

Hephaistos'un rahibi
Alevlere dalıp gitmekten ısınmış yüzü
Her sabah aynı duayı etti
Lütfen tanrım mevkime saygı göster
Oğullarım PHEGEUS ve İDAİOS'u koru
Atlarını sakinleştir onların kaldır
Götür kavganın ortasından onları kül gibi hafif
Hephaistos duydu onu ama
Tutamadı o cesur gençleri
Savaş meydanında gereğinden hızlı at koştururken
Uçan bir kargıyla tanıştılar
Ve bir asansör kapısı kapanır gibi
Hephaistos açıklanamaz bir şekilde
Birisini aldı götürdü oradan
Diğeri ise öldü

Peki o Alybe'li adama ne oldu uzakta doğuda
ODİOS'a ne oldu PHAİSTOS'a ne oldu
Tarne'den geliyordu toprağın gevşek olduğu kolayca
ufalandığı yerden

Kar nasıl düşerse kar gibi

Yaşayan rüzgârlar bulutları sarsarak parçalara ayırdığında
Sessizlik dalgaları nasıl inerse hızla aşağı
Yaprakışıyle meşgul yeryüzünün işine dur demek için

Kar nasıl düşerse kar gibi
Yaşayan rüzgârlar bulutları sarsarak parçalara ayırdığında
Sessizlik dalgaları nasıl inerse hızla aşağı
Yaprakışıyle meşgul yeryüzünün işine dur demek için

Avcı SKAMANDRİOS

Ormandaki her geyiği tanırdı
Artemis'in sesini duyardı
Kendisine seslenen ay altındaki
Sahipsiz topraklarında dağların
Artemis ona hayvanlarının izini sürmeyi öğretti
Ancak tarafsız ölüm öldüreni öldürdü
Şimdi Artemis bütün oklarıyla gelse kaldıramaz onu yerden
Ok attığı hedef şaşmaz kolu işe yaramıyor artık
Menelaos deşti onu
Omuzlarının arasından saplandı kargı
Ucu kaburgalarının arasından çıktı
Babası Strophios'tu

Bir anne acele eder gibi
Ve küçük kız eteklerine tutunur
Yardım ister kucak ister
Yürümesine izin vermez
Yukarı yetişkinliğin kulesine uzun uzun bakar gibi
Hafif olmak ister tekrar
Bu mutlak meseledir isteği havaya kaldırılmak için yaşar
Ve bel üstünde taşınmak için

Bir anne acele eder gibi
Ve küçük kız eteklerine tutunur
Yardım ister kucak ister
Yürümesine izin vermez
Yukarı yetişkinliğin kulesine uzun uzun bakar gibi
Hafif olmak ister tekrar
Bu mutlak meseledir isteği havaya kaldırılmak için yaşar
Ve bel üstünde taşınmak için

Athene'nin sevgilisi PHEREKLOS Harmon'un oğlu
Elleri becerikli uzun bir zanaatkârlar soyundan
Paris'in lanetli donanmasını inşa eden oydu
Nereden bilsin kendi ölüm gemisi olacağını
Dizleri üzerinde çığlık atarak öldü
Meriones kargısını kalçasına sapladı
Temreni idrar kesesini delip geçti

Ve istenmeyen PEDAIÖS
Babasının metresinin hatası
Ensesinde hissetti Meges'in kargısının sıcak dehşetini
Ağzında yutulamaz metalin boğaz ağrısı
Tam dişlerinin arasından
Temrenini ısırarak öldü kargının

Nasıl aniden yıldırım gürler
Ve bir fırtına yağmuru iner hızla
Ve kükrer denizin kulaklarına
Ve sayısız beyaz lekeli dalganın kıvrımları
Koşar bir o yana bir bu yana

Nasıl aniden yıldırım gürler
Ve bir fırtına yağmuru iner hızla
Ve kükrer denizin kulaklarına
Ve sayısız beyaz lekeli dalganın kıvrımları
Koşar bir o yana bir bu yana

Yiğit HYPSENOR bir elinin kökü
Duruyor savaş meydanının bir yerinde
Nehir-rahibi Dolopion'un oğluydu
Şimdi muazzam bir kızıl boşluğa ait

Yağmurlu sis başlığını dağların üzerine indirmiş gibi
Sığirtmaca perişanlık yeğdir hırsıza gecedен
Görünmüyor bir taş atımından ötesi

Yağmurlu sis başlığını dağların üzerine indirmiş gibi
Sığirtmaca perişanlık yeğdir hırsıza gecedен
Görünmüyor bir taş atımından ötesi

Diomedes bir çılgın korkunç bir uyuşma
İçi dışına çıkmış her şeyi ele geçiriyor
ASTYNOOS'u öldürdü HYPEIRON'u öldürdü
ABAS'ı ve POLYIDOS'u öldürdü
Babaları geleceği görebiliyordu
Ama kehanetinde bu yoktu asla
KSANTHOS ve THOON'u öldürdü
İkisi de uzun boyluydu ama babaları
Ufak bir kaygılar demetiydi
Evde bekler durur elinden başka ne gelir
Şimdi tüm kenara koydukları başkalarının çocuklarına
gidecek

Şimdi geçinmek zorunda elinde hiçbir şey olmadan
Oğullarının isimleri hariç bir yandan da Diomedes
Şeffaf-taşlarına dek soyulmuş gözleriyle
İç boşluklarına kadar her şeyi bakışlarıyla delip geçen
EKHEMMON'u öldürdü KHROMİOS'u öldürdü
Zırhlarından çıkardı onları konserve açar gibi
El koydu tırıs giden atlarına

Sarp kaçılmaz gözü gibi
Kartalın
Gözünün hattından
Saklanamaz gölge kadar hızlı yabantavşanı
Yapışmış dümdüz zeminine
Yapraklarla kaplı bir ormanın
Gezinen göz tek bir kez bakar
Ve öldürür

Sarp kaçılmaz gözü gibi
Kartalın
Gözünün hattından
Saklanamaz gölge kadar hızlı yabantavşanı
Yapışmış dümdüz zeminine
Yapraklarla kaplı bir ormanın
Gezinen göz tek bir kez bakar
Ve öldürür

Lykaon'un oğlu PANDAROS'un evde bir karısı vardı
İda'nın eteklerindeki yüksek tavanlı evinde
Zelea'nın lideriydi ve o ve adamları
Nehrin çiğ kara suyunu içerlerdi
Zengin bir adamdı usta bir okçu

Ahırlarında on bir savaş arabası yepyeni güzel bir işçilikle
yapılmış
Safkan atları ve örtüleriyle
Onları Savaş'ta tehlikeye atmaya içi elvermedi
Troya'ya yaya gitti elinde yayından başka bir şey olmadan
Ama yayı işine yaramadı
Oklar hep başka yönlerle saptı
Eđer bir gün eve dönersem dedi
Ve karımı ve yüksek tavanlı evimi görürsem
Bir yabancı kesin başımı eğer ben
Bu yayı paramparça edip kendi ellerimle
Ateře atmazsam öyle işe yaramaz çıktı çünkü
Ama yine de Aineias'ın yanında tırmandı yukarı
Diomedes'e doğru davrandı ve bir kargı
Diomedes'in fırlattığı ve Athene'nin iyice derine sapladığı
Kařla göz arasında vurdu onu iki gözünün arasından
Dağıttı dişlerini dilini kesti kırdı çene kemiğini
Ve ucu çıktı çenesinden pürüzsüz

Yıldırım düşmüş bir meşe ağacı nasıl
Kollarını havaya kaldırır ve yanar
Dehřet vericidir yürüyüşe çıkmış birinin burnuna
O sülfür kokusunun gelmesi
Ve ileride tarlaların titrediğini görmesi
Tanrının tuhaflığı tarafından mavi bir alevle yakılmış

Yıldırım düşmüş bir meşe ağacı nasıl
Kollarını havaya kaldırır ve yanar
Dehřet vericidir yürüyüşe çıkmış birinin burnuna
O sülfür kokusunun gelmesi

Ve ileride tarlaların titrediğini görmesi
Tanrının tuhaflığı tarafından mavi bir alevle yakılmış

Troyalı DEİKOON

Fazla hevesli fazla kahramandı
Övgü bulmadı mı buldu
Ama ölümü de

Tanrıdan yeryüzüne nasıl çabuk düşerse kar
Kuzey rüzgârı gökleri aşağı üfürdüğünde

Tanrıdan yeryüzüne nasıl çabuk düşerse kar
Kuzey rüzgârı gökleri aşağı üfürdüğünde

ORSİLOKHOS ve KRETHON huzursuz büyüdüler

Sığ duygusuz gözleri vardı
Her daim çekici denize bakan
Ve bir nehrin torunlarıydılar
Ünlü Alpheios'un adaleli suları
Pylos'u kuşatan
Ancak o soğuk mavi kollar tutamadı onları
Ve yaşları kemale erdiği gibi
Troya'ya giden bir gemiye bindiler hikâyeleri
Burada biter karanlıkta

PYLAİMENES'in başına ne geldi

Karadeniz'den geldi o tozlu ovalardan
Katır ve gürültücü adam yetiştiren
Kalbi kaba kumaştandı
Ve davranışlarında eskimiş çuval bezi kadar gevşekti
Fevkalade bir kumandandı ama Menelaos öldürdü onu

Ve arabacısı MYDON atlarını çevirirken
Antilokhos tarafından öldürüldü

Dağlarda kırık taşlı patikada ilerleyen iki katır gibi
Kocaman bir çatı makası veya bir tekne kirişi taşıyan
Bir mil bir mil daha ilerlerler iradelerini ortaya koyarak
Ta gayretleri kuvvetlerini kırana dek

Dağlarda kırık taşlı patikada ilerleyen iki katır gibi
Kocaman bir çatı makası veya bir tekne kirişi taşıyan
Bir mil bir mil daha ilerlerler iradelerini ortaya koyarak
Ta gayretleri kuvvetlerini kırana dek

Ve
MENESTHES
ANKHIALOS
AMPHIOS
TLEPOLEMOS
KOIRANOS
KHROMIOS
ALASTOR
ALKANDROS
HALIOS
PRYTANIS
NOEMON
TEUTHRAS
OINOMAOS
HELENOS
ORESBIOS
PERIPHAS
Ve

AKAMAS dev gibi bir adam Trakya'nın en iyi savaşısı
Hellespontos'un ırıpınan dalgalarını aşarak geldi
Ve neredeyse hemen miğferine bir darbe aldı
Derisini deldi kafatasına vardı
Ucu karanlık bir kargı
Aias'tı onu durduran

Bir kadının yünü tarttığı
O yavaş çekim an gibi
Zavallı yaşlı örümcek elleri
Çalışır tüm gece yün eğirir çocuklarının geçimi için
Sonra durur
Yatıştırır tartıyı hiç kımıldamayana dek

Bir kadının yünü tarttığı
O yavaş çekim an gibi
Zavallı yaşlı örümcek elleri
Çalışır tüm gece yün eğirir çocuklarının geçimi için
Sonra durur
Yatıştırır tartıyı hiç kımıldamayana dek

AKSYLOS Teuthras'ın oğlu
Bütün ömrü Arisbe'nin harika limanında geçti
Hellespontos'a nâzır
Herkes tanırdı o tombul adamı
Kapısı sonuna kadar açık basamakta oturan
Arkadaşlarını öylesine seven
KALESİOS'la yan yana öldüler
Bir yalnızlık sersemliğinde
Yarım kaldı sohbetleri

Tepelerin atmacası mükemmel katil nasıl
Kanatları patırdayan kumruya kolayca yetişirse
Dalışa geçer kumru ama takiptedir dalgalanır havada
Asıverir üstüne kara kancalarını
Kıstırırken onu ince bir çığlık atar
Yumuşaklığını güzelleyen

Tepelerin atmacası mükemmel katil nasıl
Kanatları patırdayan kumruya kolayca yetişirse
Dalışa geçer kumru ama takiptedir dalgalanır havada
Asıverir üstüne kara kancalarını
Kıstırırken onu ince bir çığlık atar
Yumuşaklığını güzelleyen

Mavi bir gölcük vardı onun yalnızlığını seven
Taşlarında uzanırdı keskin bakışlarıyla ağaçları izlerdi
Abarbaree idi ismi
Genç bir adam buldu onu tepelerde
Titreyen tazeliğine bir kez baktı
Ve çıkarıverdi elbiselerini
Afallamış sürüsünün ortasında
Bir kayanın üstünden tam onun kollarına atladı
Ve o hızlı gelişen çapkınlıktan iki çocuk doğdu
PEDASOS ve AİSEPOS
Aynı gün öldüler Troya'da

Hendek kazıcı nasıl önce çapasını suya götürürse
Biriken toprakları dökmek için
Isırgan otlarının altında gizli bir sızıntıdır sadece
Ama sonra çakıl taşları su diye haykırır

Ve koşar tepeden aşağı mahsulüne bağlarına seslenerek
O öyle bakakalır

Hendek kazıcı nasıl önce çapasını suya götürürse
Biriken toprakları dökmek için
Isırgan otlarının altında gizli bir sızıntıdır sadece
Ama sonra çakıl taşları su diye haykırır
Ve koşar tepeden aşağı mahsulüne bağlarına seslenerek
O öyle bakakalır

ASTYALOS

PİDYTES

ARETAON

Bir kargı parıltısı
Sarsarak uyandırdı onları

Ve

ANTILOKHOS

ELATOS

PHYLAKOS

MELANTHİOS

Nasıl tanrı geceyi uyanık tutarsa şimşekle
Gök kendine geliyorsa dev bir yağmur fırtınasıyla
Bazen de dolu veya karla tipi dolaştığında tarlalarda

Nasıl tanrı geceyi uyanık tutarsa şimşekle
Gök kendine geliyorsa dev bir yağmur fırtınasıyla
Bazen de dolu veya karla tipi dolaştığında tarlalarda

ADRESTOS neredeyse atlatıyordu korkunçtu
Atlarının çifte atarak kendini kurtarmaya çalıştığını duymak

Bir ilgın ağacı dalına dolanmıştı ayakları
Araba çatladı adam başı önde ileri fırladı
Çakıldı yere önce ağzı toz toprağın içine
Ve tam da orada duruyordu Menelaos
Bir güneş saati ilerliyordu son anlarının üzerinden
Uzun bir gölge düşüren bir mızrakla
Beni esir al dedi Adrestos
Sana her şeyi veririm altın tunç demir
Babam zengin bir adam esir al beni
Ama Agamemnon duydu onu
Zayıflık nedir bu zayıflık Menelaos
Bana bu adamları sevdiğini söyleme
Kusursuz terbiyeleriyle karılarını kaçıranların
Hepsinin üzerinde ölümün laneti var öldür hepsini
Doğmamışlarını bile analarının karnında
Gömülmesinler ağlanmasın arkalarından
Ve işte şimdi toprağın ânı
Buydu Adrestos'un ölümü

Ehil ellerde iyi bir balta gibi
Ahşabın sırrına erer ve yarar onu ortadan
Nasıl bir adam teknesi için kereste keserken
Baltası kolunu sallayan demir bir kararsa

Ehil ellerde iyi bir balta gibi
Ahşabın sırrına erer ve yarar onu ortadan
Nasıl bir adam teknesi için kereste keserken
Baltası kolunu sallayan demir bir kararsa

MENESTHIOS koca gözlü Philomedusa'nın tek oğlu
Karadan geldi Troya'ya tam neden bilmeden

Karşılaşana dek kendisine aşk-hiddetiyle koşarak gelen
Paris'le
Ellerinde hâlâ Helene'nin kokusuyla

Işıyarak dünyaya uyarı gönderen bir gökkuşağı gibi
Tarlaların üzerinde asılı parlak bozguncu bir sancak
Bir savaşı haber veriyor ya da sadece bir yaz fırtınasını
Herkes işini bırakıp yukarı baksın sürüler sabırsızlansın diye

Işıyarak dünyaya uyarı gönderen bir gökkuşağı gibi
Tarlaların üzerinde asılı parlak bozguncu bir sancak
Bir savaşı haber veriyor ya da sadece bir yaz fırtınasını
Herkes işini bırakıp yukarı baksın sürüler sabırsızlansın diye

Savaş arabasına sıçrayarak binen bir başka adam
Omzunda bir darbe hissetti ve ağacın en üst dalından
Bir yaprak gibi düştü
İsmi İPHİNOOS'tu

Ve ENİOPEUS büyük umutlarla
Sürdü Hektor'u savaş meydanına
Yaralıların ürkütücü ters-dünyasına
Tekerlekler durmadan dönüyordu cesetlerin üzerinde
Ama o sıkı tutuyordu atların ustasıydı
Ta ki bir kargı onu göğüs başından dehşete uğratana dek
Geriye doğru kayboldu gitti ve yere çakıldı toynaklarının
altında
Çınladı ruhu infilak etti

Ve AGELAOS tam dönerken fark etti
Ölüm bulutu Diomedes'in bir kule gibi kendisine doğru
gelmekte olduğunu
Atlarını döndürürken küfrederek
Bir kargı önce haykırışını delerek girdi göğsünden çıktı
Yere gürültüyle çakılırken kendini metalden yapılmış gibi
hissetti

Bir zeytin dalını toprağa diker insan
Sular dalı ve o dal bir dalgaya dönüşür
Bir kırbaça omurgaya taca
Bir rüzgâr-sözlüğe
Hayali dillerde konuşabilen
Bir araba dolusu yalpalayan çiçeğe dönüşür sanki
Sonra bir fırtına gelir fırıldayarak
Ve kırık bir ağaç olur kökünden sökülmüş
Yalnız bir tarlada bir odun yığını olur

Bir zeytin dalını toprağa diker insan
Sular dalı ve o dal bir dalgaya dönüşür
Bir kırbaça omurgaya taca
Bir rüzgâr-sözlüğüne
Hayali dillerde konuşabilen
Bir araba dolusu yalpalayan çiçeğe dönüşür sanki
Sonra bir fırtına gelir fırıldayarak
Ve kırık bir ağaç olur kökünden sökülmüş
Yalnız bir tarlada bir odun yığını olur

Gaipten gelmişçesine sekiz çakmaktaşı uçlu ok
Delip geçti ORSİLOKHOS
ORMENOS

OPHELESTES

DAİTOR

KHROMİOS

LYKOPHONTES

AMOPAON

MELANİPPOS'u

Teukros'tu okları atan

Ağabeyinin kalkanının arkasında siper alarak

Ve şimdi uçarak deler ok GORGYTHİON'u

Birisinin sevgili oğlu

Aylardan haziranmış gibi

Yağmurun dövdüğü bir gelincik

Eğiverir başını

İşte tam da böyledir

Bir adamın boynu bel verdiğiğinde

Miğferinin tunç çanağı

Eğiverir başını

Aylardan haziranmış gibi

Yağmurun dövdüğü bir gelincik

Eğiverir başını

İşte tam da böyledir

Bir adamın boynu bel verdiğiğinde

Miğferinin tunç çanağı

Eğiverir başını

Zavallı ARKEPTOLEMOS

Bir an vardı

Sonra yok

Ateş nasıl çözülmüş saçlarıyla koşturursa bir şehrin içinden
Maskesiz ışığın bakışı her şeyi dehşetle bir enkaza
dönüştürür
Ve boşluklardan uluyarak geçer alevler

Ateş nasıl çözülmüş saçlarıyla koşturursa bir şehrin içinden
Maskesiz ışığın bakışı her şeyi dehşetle bir enkaza
dönüştürür
Ve boşluklardan uluyarak geçer alevler

Neydi o tiz ses
Beş kız kardeş mezarda
DOLON'un ruhunu çağırıyorlar
Çirkin ama hızlı bir adam hatırladıkları
Bir ışık çatlağında tatlı kokan o titrek pırıltıda şafak
sökmeden

Gemilere sızmaya çalışırken yakalandı
Sansar kürkü bir başlık takmıştı yumuşaktı
Haysiyetsizdi ürkekti boyun eğdi öyle hatırlıyorlar
Bir mızrağın ucu önünde her şeyi teklif etti
Babasının tüm servetini kendi tüm servetini
Troyalıların tüm zaaflarını müttefiklerinin her umudunu
Hatta Trakyalıların tam konumunu
Ve Rhesos'un atlarının rengini boyunu ve fiyatını
Sorup duruyorlar ona neden neden
İnleyerek teslim etti bedenindeki her sırrı
Ve hâlâ yalvarıyordu kellesini almasınlar diye
Çamurda yuvarlanırken o kelle

Sinek gibi delifişek sinek gibi
Kovulsa da

Tezinden geri dönen
Yalamayı seven mecnun sinek gibi
Adamın peşini bütün gün bırakmayan
Kanından bir çimdik emmek için

Sinek gibi delifişek sinek gibi
Kovulsa da
Tezinden geri dönen
Yalamayı seven mecnun sinek gibi
Adamın peşini bütün gün bırakmayan
Kanından bir çimdik emmek için

Yeni varmış herkesten ayrı kurmuş karargâhını
Silahları temizlenmiş sofra takımı gibi dizilmiş
Korkunç bu bir tür kan şöleni bu
Ve her adamın yanında atları
On iki isimsiz Trakyalı uykularında öldürüldü
Ruhları isimlerine tutunamadan
O kadar ani gelişti her şey
Bedenlerinin çiğ et kokusu köpekleri uyandırdı
Ve bunlar zengin adamlardı

Uzun yumuşak saçları vardı ama Diomedes
Yüzü kıpkırmızı siparişini hazırlayan bir kasap gibi sessizce
Halletti onları
Sonuncuları RHESOS bir kraldı
Buraya hiç gelmemeliydi
O koca beyaz atları getirmemeliydi suyun bu yakasına
Zincirleri ve boyalı yanak siperleriyle
Olağanüstü yaratıklar adeta mermer ama devinen

Nasıl kurtlar hep bir şey ister
İnce karaltıları hep devriyededir tepelerde
Bir çoban sürülerini saldığında
Aralarında zayıf olanlar meler korkularını
Ânında belirir kurtlar

Nasıl kurtlar hep bir şey ister
İnce karaltıları hep devriyededir tepelerde
Bir çoban sürülerini saldığında
Aralarında zayıf olanlar meler korkularını
Ânında belirir kurtlar

İki metal süs daha
Miğferlerinde devrildi isimsiz
Ve o demirden başlar açıldığında
Herkes dinle diye fısıldadı
İSOS ve ANTİPHOS'tu bunlar
Çobandılar tepelerin halkındandılar
Dünyanın uzanamadığı yerde çalışan
Akhilleus'un kaçırdığı iki gençti onlar
İda Dağı'nın kurtları ve şahinleri arasında
Sarmaşıklarla bağlanmak ve
O çingene tarafından öteki tarafa götürülmek harika dediler
Atlarla konuşabildiğini söylediler
Ve annesinin bir denizaslanı ya da denizkızı olduğunu
O tanıştırdı onları Agamemnon'la
Mykene'nin ulu kralı zavallı ahmaklar
Eve birer astronot kadar gururlu dönen
Ve artık çiftçilik yapmak istemeyen
Ve atlarına binip Agamemnon tarafından öldürülmek üzere
yollara düşen

Köpüren ağzına bir dalganın ilerleyen
Bir tekne gibi
Rüzgârın gövdesinde
Her şey kaybolur
Ve denizciler öylece bakakalır havanın ortasına

Köpüren ağzına bir dalganın ilerleyen
Bir tekne gibi
Rüzgârın gövdesinde
Her şey kaybolur
Ve denizciler öylece bakakalır havanın ortasına

Antimakhos rüşvet almıştı iyi bilinir bu
Antimakhos Paris'in dostuydu
Savaş kararını aldırın

Yeryüzünde bir kapı açtı
Ve koca bir kuşak girdi içeri o kapıdan
Kendi genç oğulları dahil
PEİSANDROS ve HİPPOLOKHOS
İki akli havada genç savaşa tırıs giden
Babalarının pahalı atlarının sırtında
Ve o atlar o devasa ölüm-adaleleri
Şahlandılar hiddetlendiler ve dizginler
Kaydı gitti o gençlerin ellerinden
Lütfen bize kıymayın diye haykırdılar
Babamız Antimakhos soylu bir adam
İkimizin de bedelini ödeyecek nakdi var evimizde

Hemen alıp getiririz
Ama Agamemnon hatırladı
Babalarının o sinsî yaşlı adam olduğunu
Menealos'u öldürmeye çalışan
Antimakhos temin etmişti onları
Art niyetsiz davrandığına
Ama onların hayaletleri hiçbir şey diyemedi

Nasıl gri denizin yakınında bekleyen kayalar
Daha uzun bakıyorsa ufka rüzgârlardan ve büyük
dalgalardan
Ağızları açık onlara doğru koşan

Nasıl gri denizin yakınında bekleyen kayalar
Daha uzun bakıyorsa ufka rüzgârlardan ve büyük
dalgalardan
Ağızları açık onlara doğru koşan

İPHİDAMAS cüsseli hevesli bir gençti
On sekiz yaşındaydı yerinde duramama yaşındaydı
Ailesi sevgiyle felç etmişti onu
Ona bir flüt verdiler kendini eğlendir dediler
Büyükbabasının tarlalarında koyunların kemirdiği
O olmadı ona bir gelin verdiler
Zavallı kadın yeni adıyla yalnız yalan söyledi
Gerdek gecesinde bile dedi
Zırh giymiş gibiydi
O ise hep esnedi uzaklara daldı gözü
Ve ertesi sabah ortadan kaybolmuştu
Tarladan taze kopmuş kendini bilmez ırgat
Doğrudan Agamemnon'a yöneldi

Göğüslüğünün altındaki yumuşak kısmı hedefleyerek
Eğilerek öne iterek tüm şiddetini
Tüm çılgın sabırsızlığını hamlesine
Ancak tam nüfuz edemedi kayış-metale
Bütün o gümüşe dayanan mızrak ucu
Kurşun gibi bükülürverdi ve kaybetti
Zavallı İphidamas şimdi sadece demir o
Demir uykusunu uyuyor zavallı genç
Helene için ebeveyninin kasabası için savaşıyor
Karısından uzakta tüm o para boşa gitti
Yüz büyükbaş vermişti ona
Bin koyun ve keçi
Onları beslemek için gösterilen onca çaba çöpe gitti

Yas karadır topraktan yapılır
Gözün çatlaklarına kaçır
Düğümü boğaza oturur
İnsan kardeşini yerde görünce
Deliye döner koşarak gelir nerede olursa olsun
Bakmadan atılır ve işte böyle öldü KOON
Önce yaraladı Agamemnon'u
Sonra kaptı kardeşinin kasılmış ayağını
Ve sürüklemeye çalıştı geri bağırarak
Yardım edin allah aşkına İphidamas bu
Birisi ne olur yardım etsin ama Agamemnon
Kesti onun kafasını ve her şey bitti
İki kardeş aynı sabah aynı adam tarafından öldürüldü
Onların günü burada son buldu
Ve ölümler diyarındaki uzun gece vardiyaları yeni başlıyor

İki rüzgâr bir orman istediğinde
Güney rüzgârı ve doğu rüzgârı
İkisi de asılır ağaçların kollarına
Ve yumuşak tenli kızılıcığın havayı ileri geri kamçılarken
çıkardığı ses
Ve meşe ile dişbudağın uzun dallarını çarpışı birbirine
Bambaşka bir âlemin sözüdür

İki rüzgâr bir orman istediğinde
Güney rüzgârı ve doğu rüzgârı
İkisi de asılır ağaçların kollarına
Ve yumuşak tenli kızılıcığın havayı ileri geri kamçılarken
çıkardığı ses
Ve meşe ile dişbudağın uzun dallarını çarpışı birbirine
Bambaşka bir âlemin sözüdür

ASAİOS
AUTONOOS
OPİTES
DOLOPS
OPHELTİOS
AGELAOS
AİSYMNOS
OROS
HİPPONOOS
THYMBRAİOS
MOLİON

Geyik yavruları nasıl koştururken çayırdaki
Birden vazgeçer ve durursa
Ağır kürkleri içinde şaşkın

Geyik yavruları nasıl koştururken çayırd
Birden vazgeçer ve durursa
Ağır kürkleri içinde şaşkın

Ve ADRESTOS ve AMPHIOS
Herkes biliyordu öleceklerini
Kâhin Merops'un oğullarıydılar
Yalvardı onlara evde kalmaları için ama dinlemediler
Kendi hayaletleriydi onları çağıran Troya'ya
Temiz ketenler içinde pırıl pırıl
Çıktilar birlikte yola ama Ölüm
Çoktan başlamıştı yürümeye onlarla buluşmak için

Nasıl bir keçi çobanı durur bir kayanın üstünde
Ve görür bir bulutun ona doğru estiğini
Ve kara bir yağmur kütesinin deniz üstünden yaklaştığını
Kırış kırış bir rüzgârı denizden içerilere iterek
Titrer ve sürer sürülerini sığınsınlar diye bir mağaraya

Nasıl bir keçi çobanı durur bir kayanın üstünde
Ve görür bir bulutun ona doğru estiğini
Ve kara bir yağmur kütesinin deniz üstünden yaklaştığını
Kırış kırış bir rüzgârı denizden içerilere iterek
Titrer ve sürer sürülerini sığınsınlar diye bir mağaraya

Ve HIPPODAMOS öldü

Bir ovada yorgun argın ilerleyen bir yolcu gibi
Bir nehre gelip çaresiz durur
Denize sürüklenen o köpüklü çabukluğa bakar
Ve bir adım geri atar

Ve HYPEİROKHOS öldü

Domuz güden bir çiftlik oğlanı gibi
Bir yağmur fırtınasında nehri geçmeye kalkışan
Ve sürüklenip giden

Bildik rekabetçi gurur ve çılgınlık
Çıkarttı arabasından AGASTROPHOS'u
Ve yürüdü ve yürümeye devam etti destek kuvvet olmadan
ardında

Ne bir dost ne bir at ta cephe hattına kadar
Elbette yaralandı elbette yattı ölmeye
Düşünerek keşke ah keşke aklım çalışsaydı
Biraz daha doğrudüzgün ve verimli
Neredeydi aklım acaba tüm bu demirin arasından
Tek başıma geçebileceğimi düşünürken

Biz de
Dediler THOON
ENNOMOS
KHERSİDAMAS

Nasıl bir balık rüzgârda
Kendi bilgisinin dışına sıçrar birden
Ve kendini kumun üstünde bulur

Nasıl bir balık rüzgârda
Kendi bilgisinin dışına sıçrar birden
Ve kendini kumun üstünde bulur

Şehrine dön SOKOS

Baban zengin bir adam bir at yetiştiricisi

Ve senin evinin süslü derin banyoları ve uzun geçitleri var

Ama ne o ne ağabeyi dinliyorlardı

Öte dünyanın üzerinde gerili bir telde yürüyen adamlar gibi

Önce KHAROPS öldü Odysseus öldürdü onu

Sonra Sokos artık kaçıyordu şimdi

Sırtında hissetti ani bir yumruk gibi kargının

Kalbini delip geçip öbür taraftan çıkışını zavallı Sokos

Kendi sonundan kaçmaya çalışırken

Son anlarını sonrakilerden korkarak tüketti

Ama bu kadar işte Troya'nın çamuru bu

Her gece kapanan kara kanatlar bunlar

Yüzünde kuşun tüyleri

Söküyor seni lokma lokma

Yiyor gözlerini senin açık gözlerini

Aslında annenin kapatması gereken

Nasıl nihayet varırsa rüzgâr hışırdayarak uzaklara

sürüklenmiş denizcilere

Adalelerinin kırık yaylarıyla başa çıkmaya çabalayan

Ve o iyi yağlanmış kürekleri kanırtıp kaldırmaya çalışan

Okyanusta ufacık çentikler açarak

Nasıl nihayet varırsa rüzgâr hışırdayarak uzaklara

sürüklenmiş denizcilere

Adalelerinin kırık yaylarıyla başa çıkmaya çabalayan

Ve o iyi yağlanmış kürekleri kanırtıp kaldırmaya çalışan

Okyanusta ufacık çentikler açarak

Ve
DORYKLOS
PANDOKOS
LYSANDROS
PYRASOS
PYLARTES
APİSAON
Hepsi yiğit adamlar
Hepsi yitti

Sonbaharda damlayan rüzgârın altındaymış gibi
Dünyanın kıyafetleri ağırlaşır neredeyse ayakta duramaz
Tanrı yağar çatıya çekiç gibi yumruklayarak
Şiddet düşkünü sırtkan adamlardan bıkmış
Artık her birimize
Yağmurun merceğinde bakılıyor
Şimdi nehirler doluyor taşıyor
Dereler tepeleri biçiyor
Çimenden adacıklar kese kese
Her şey büyük bir gürültüyle denize doğru ilerliyor
Bu suyun dünyası
Ve insanın yaptıkları silinip gidiyor

Sonbaharda damlayan rüzgârın altındaymış gibi
Dünyanın kıyafetleri ağırlaşır neredeyse ayakta duramaz
Tanrı yağar çatıya çekiç gibi yumruklayarak
Şiddet düşkünü sırtkan adamlardan bıkmış
Artık her birimize
Yağmurun merceğinde bakılıyor
Şimdi nehirler doluyor taşıyor
Dereler tepeleri biçiyor

Çimenden adacıklar kese kese
Her şey büyük bir gürültüyle denize doğru ilerliyor
Bu suyun dünyası
Ve insanın yaptıkları silinip gidiyor

Troyalı DAMASOS
Öldür öldür diye düşünerek bir adama doğru koşuyor
Gelecek yıllarda birisi bulacak miğferini
Gerçek bir baş şekli verilmiş

Ve PYLON
ORMENOS
HİPPOMAKHOS
ANTİPHATES
MENON
İAMENOS
ORESTES

Yağmurdan kaçarak güneye uçan turnaların savaş çığlıkları
gibi
Her kış üzerimizden geçerken kanatları çınlayan
Ve paraşütlerinin şaşkınlığı
Başkasının tarlasına düşen

Yağmurdan kaçarak güneye uçan turnaların savaş çığlıkları
gibi
Her kış üzerimizden geçerken kanatları çınlayan
Ve paraşütlerinin şaşkınlığı
Başkasının tarlasına düşen

EPIKLES güneşin aydınlattığı Lykia'dan bir Güneyli
Yunan duvarını tırmandı hatırlayarak nehri
Kendi buğday tarlalarıyla üzüm bağları arasında kıvrılan
Bir kaya onu arkaya doğru devirdi
Bir dalgıç gibi battı
Yüzündeki ışık söndü

Kabaran denizin pırıltısı gibi
Yükselen ve yassılaştan sessizce
Su rüzgâra yerini bırakıp
Fırtınalarını hayal edince
Dev dalgalar bir sükûtta asılı kalır
Hangi tarafa düşeceğinde kararsız
Bir meltem gelip kırana dek

Kabaran denizin pırıltısı gibi
Yükselen ve yassılaştan sessizce
Su rüzgâra yerini bırakıp
Fırtınalarını hayal edince
Dev dalgalar bir sükûtta asılı kalır
Hangi tarafa düşeceğinde kararsız
Bir meltem gelip kırana dek

Onurlu İMBRİOS Pedaion'daki evini bırakıp geldi
Ve Troya'da esintili bir sokağa yerleşti
Zengin olabilirdi
Priamos'un kızı Medesikaste ile evlendi
Ancak evliliği bir idam fermanıydı
Nasıl öpebilirsin yuvarlanan bir başı

AMPHİMAKHOS bile öldü ki ender rastlanır biriydi
Elis'li yeşil gözlü değişken tabiatlı bir adam
Poseidon ile akrabaydı
Deniz bu konuda bir şey yapar diye düşünüyor insan
Ama tek yaptığı yükselmek yassılaşmak yükselmek
yassılaşmak

Bir taş gibi
Bir mezarın başında duran ve hiçbir şey söylemeyen

Bir taş gibi
Bir mezarın başında duran ve hiçbir şey söylemeyen

Bu aşk hikâyesinde bir adam vardı
Kassandra'yla evlenmek isteyen
Ve o Priamos'un hayat dolu nevrotik
En güzel kıızıydı
O ise OTHRYONEUS'tu hayalperest
Kabesos'tan beş parasız gelen
Onun için hayatını teklif ettiğinde
Kızın babası kabul etti
Ve böylece hayalperest yüzü al al koştu savaş meydanına ve
öldü
Ve herkes güldü de güldü
Kassandra hariç

Dağlarda yaralı bir geyik gibi
Acı çekerek koşmaya devam eden
Köpekler var kan izlerini takip eden
Ama ilerlemeye devam ediyor yalnızlığa kaçarak
Bizzat varoluşu çatlayana dek

Ki bir tepenin zirvesinde gölgeli bir koruda oluyor bu
Vazgeçiyor
Ve köpekler onu yemeye koyuluyor
Ancak son anda akşam indiğinde bir aslan beliriyor
Tepeleri dolaşan ölümlere sahip çıkan dev bir melek
Ve köpekler dağılıyor
Son anda akşam indiğinde bir aslan beliriyor
Tepeleri dolaşan ölümlere sahip çıkan dev bir melek
Ve köpekler dağılıyor

Ah ASİOS ASİOS bunu nasıl yaptı
Şimdi dövüyor dizlerini parmak boğumlarıyla
Kendini öyle aydınlık ahmak hissediyor
Oturmuş tanrının farlarında titriyor
Mezarın dar açıklığında
Atından inip
Yaya devam etmesi söylenmişti Yunan karargâhına
Ama duyamıyordu duramıyordu
O parıldayan atları Selleis'i Simoeis'i aşarken
Ve Arisbe'den Troya'ya uzanan taşlı yol boyunca sürmüştü

Harman savuranlar nasıl vurursa yabalarını yere
Rüzgârda sıçrar fasulye nohut taneleri
Tohum küspeleri uçuşur yerlerde

Harman savuranlar nasıl vurursa yabalarını yere
Rüzgârda sıçrar fasulye nohut taneleri
Tohum küspeleri uçuşur yerlerde

Birinin kocası birinin kızının kocası
Durmuş donakalmış korkuyla
Bir sütun gibi kavruk kalmış bir ağaç gibi
Bükemedi taşlarını
Yürütemedi köklerini
Zırhı işe yaramazdı tek yaptığı
Çıglık koparıp çatlamak oldu hay aksi
ALKATHOOS duruyordu orada ve bir mızrak
Düğününden habersiz
Karısının yüzüyle ilgili duygularından habersiz
Veya onun üstüne titreyen ebeveyniyle veya inanılmaz nakış
işçiliğiyle
O mızrak tam ortasından deldi geçti kalbini
Atmaya başladı güm güm güm ama aşk için değil

Bıçak-kanatlı bir atmaca gibi
Basacak tek sağlam yeri olmayan uçurumda dengede
Bir keçinin bile tırmanamayacağı
Yalımlarını kaldırıp başladığında
O kusursuz düşüşe
Vadinin kuşları arasından

Bıçak-kanatlı bir atmaca gibi
Basacak tek sağlam yeri olmayan uçurumda dengede
Bir keçinin bile tırmanamayacağı
Yalımlarını kaldırıp başladığında
O kusursuz düşüşe
Vadinin kuşları arasından

OİNOMAOS
ASKALAPHOS
APHAREUS
THOON
ANTILOKHOS
DEİPYROS
PEİSANDROS

HARPALİON hayata tam hazır değildi
Tam oturmamıştı hep değıştiriyordu yere basan ayağını
Gözleri kayıyordu dört bir yana korkuyla
Babasının ardından gitti savaşa
Hiç dönmedi evine
Parthenios Nehri kıyısında üç katlı
Korkunçtu babasının çıkardığı
Ölüm-uluması onu ölü bulunca

Hep hareket eden ve geriye bakan geyikler gibi
Kurtların onları istediğini bilen ve ormanın
Sütunları arasında sekmekten geri durmayan
Bilerek konuklarının beklediğini

Hep hareket eden ve geriye bakan geyikler gibi
Kurtların onları istediğini bilen ve ormanın
Sütunları arasında sekmekten geri durmayan
Bilerek konuklarının beklediğini

EUKHENOR bir tür intihar
Taşırdı içinde kötü bir tercihin karanlığını
Ya ölecekti sıra hasretinden
Ya da Troya'da bir mızrak yarasıyla

Annesi gözyaşlarına boğuldu
Babası gözyaşlarına boğuldu ama
O madeni bir para kadar soğuk ikinciye seçti
Aksi takdirde ceza ödemesi gerektiğini görerek
Bir ok boynunu deldiğinde şaşırmadı
Tanıdı karanlığın diken gibi batışını

Nasıl asılan aygır koparırsa sonunda halatı
Ve dört nala gidişi vadiyi sarsan bir davul sesiye
Gidiyor işte doğrudan nehre
Soğuğun tangırdayan akışında yıkanmak istiyor
Başı dik bir kral gibi koştuğunda
Yelesinin rüzgârla dolan sancağı altında
Biliyor dizlerinin onu sonsuza dek taşıyacağını
Ve tarlalara onun sefasına çimenden bir örtü serildiğini

Nasıl asılan aygır koparırsa sonunda halatı
Ve dört nala gidişi vadiyi sarsan bir davul sesiye
Gidiyor işte doğrudan nehre
Soğuğun tangırdayan akışında yıkanmak istiyor
Başı dik bir kral gibi koştuğunda
Yelesinin rüzgârla dolan sancağı altında
Biliyor dizlerinin onu sonsuza dek taşıyacağını
Ve tarlalara onun sefasına çimenden bir örtü serildiğini

Kim SATNİOS'tan daha sıradan olabilir
O Suyun oğlu
Öldüğünde Nehir o kadar soğuktu ki
Annesidir demezdiniz

Ve PROTHOENOR öldü

Ve sonra kendi iradesine sahip bir mızrak
Başka bir adama doğru uçan
Son anda onu ıskalamayı seçti
Ve ARKHELOKHOS'u vurdu

Değişen zihin gibi
Dağın zirvesinden bulutu kaldıran
Kayalar uçuşumlar yaratan
Manzaranın keskin kenarlarını yukarı iten
Daha da fazla havanın içinden

Değişen zihin gibi
Dağın zirvesinden bulutu kaldıran
Kayalar uçuşumlar yaratan
Manzaranın keskin kenarlarını yukarı iten
Daha da fazla havanın içinden

Sonra düştü PROMAKHOS her şeyi unutarak

Tepelerde alıçtan mızrak sapları kestiklerinde
Nasıl düşerse yere ağaçların tepeleri kumaş gibi yumuşak

Tepelerde alıçtan mızrak sapları kestiklerinde
Nasıl düşerse yere ağaçların tepeleri kumaş gibi yumuşak

İLİONEUS tek çocuktan şansını tükenen
Hep zengin gösterirdi üstü başı
Ebeveyninin bir koyun çiftliği vardı
Öleceğini düşünmemişlerdi
Ama bir mızrak girdi gözünden

Kıç üstü oturdu
Işığı kapıp geri getirmeye çalıştı
Elleri öne uzanmış

Tepelerden bükülerek başlarını çıkaran meşe ağaçları gibi
Ve yüzlerini rüzgâra dönen
Her gün neredeyse yerlerinden uçurulur
Yeryüzüne bağlanırlar
Asla bırakmazlar
Karanlığı kavrarlar

Tepelerden bükülerek başlarını çıkaran meşe ağaçları gibi
Ve yüzlerini rüzgâra dönen
Her gün neredeyse yerlerinden uçurulur
Yeryüzüne bağlanırlar
Asla bırakmazlar
Karanlığı kavrarlar

Ve şimdi STİKHİOS gitti ve ARKESİLAOS

Yeryüzünden ayrılan yükseldikçe kaybolan duman gibi
Uzaklarda bir adada bir kasaba saldırı altındayken
Tüm gün bir savaş vecdinde erkekler birbirlerini öldürür
Ama alacakaranlıkta sadece sessizlik ateşlerin parmakları
Sorularını anakaraya taşır
Var mı kimse orada yardım edin ne olur

Yeryüzünden ayrılan yükseldikçe kaybolan duman gibi
Uzaklarda bir adada bir kasaba saldırı altındayken
Tüm gün bir savaş vecdinde erkekler birbirlerini öldürür
Ama alacakaranlıkta sadece sessizlik ateşlerin parmakları

Sorularını anakaraya taşır
Var mı kimse orada yardım edin ne olur

Zavallı gezgin MEDON evlilikdışı çocuk
Elini daldırdı bu buz gibi soğuk dünyaya
Ve hoşuna gitmedi ama elinden ne gelir
Lokris'te narin saygın bir üvey annenin gülümsemesi altında
büyüdü

Ve onun ağabeyini öldürdü
Sonra yıllarca çalıların altında uyudu
Kuzeye Phylake'ye gitti sonra kuzeye Troya'ya
Ve sonunda dokuzuncu yılda
Ölüm tekmeledi onu o da ölümü
Kimsenin yakını değildi

Mısır tarlasının yanından geçen eşek nasıl
Karar verirse durmaya
Dürtülse de dövülse de durur orada
Tamam diye düşünür ağır ağır ilerlerim yandan yiye yiye
Ve tam da onu yapar yer ve yer ve bir mısır havuzuna batar
Tükenmiş çiftlik oğlanları sopalarla döver eşeği
Kolları ağır sopaları kırılır
Ama o koca eşek yumrusunu hiçbir şey kıınıldatamaz
Yiyişinin sabit heykelinden
Doyana dek ve kendi demir iradesiyle
İlerleyene dek

Ve
İASOS
MEKİSTEUS

EKHİOS
KLONİOS
DEİOKHOS

Nehir kenarında yemlenen kuş aileleri gibi
Yüzlerce kaz ve balıkçıl ve uzun boyunlu kuğu
Bir kor kartal kızıl bir açlık közü
Gökyüzünden düşüp kanatlarını patlar gibi açınca

Nehir kenarında yemlenen kuş aileleri gibi
Yüzlerce kaz ve balıkçıl ve uzun boyunlu kuğu
Bir kor kartal kızıl bir açlık közü
Gökyüzünden düşüp kanatlarını patlar gibi açınca

KALETOR yanan bir odun parçası elinde
Gemilere savurmak üzere
O ve ateş birlikte söndüler

Ve LYKOPHRON

Ve KLEİTOS ve bu böylece devam eder
Boş arabası tangırdarken yapraksız ağaçlar arasından

Ve
SKHEDİOS
LAODAMAS
OTOS
KROİSMOS

Düşen kalın kar topakları gibi
Kışın tanrı bizi ok yağmuruna tuttuğunda
Oklarını indirir rüzgârları yatıya gönderir

Tepeler burunlar otlak araziler
Yeryüzünün tüm pullukları ekinleri yaşayan her ince dal
Kar altında beyaza bürünene dek bu böylece devam eder
Gri denize düşer düşer kar
Limanları kumsalları kaplar
Ve ancak dev dalgalar silker üstünden sonsuzca kıyıya
koşturan
Öyle boştur dünya kara teslim olduğunda

Düşen kalın kar topakları gibi
Kışın tanrı bizi ok yağmuruna tuttuğunda
Oklarını indirir rüzgârları yatıya gönderir
Tepeler burunlar otlak araziler
Yeryüzünün tüm pullukları ekinleri yaşayan her ince dal
Kar altında beyaza bürünene dek bu böylece devam eder
Gri denize düşer düşer kar
Limanları kumsalları kaplar
Ve ancak dev dalgalar silker üstünden sonsuzca kıyıya
koşturan
Öyle boştur dünya kara teslim olduğunda

DOLOPS en güçlü oğlu Lampos'un
Ölebileceğine inanmayan
Mızrağı saf metale çarpıp
Geri teptiğinde bile
Bir adam miğferini biçip
Kendi gözyuvarlarını gördüğünde bile
Yerden kendisine bakan
Ancak ölümün gagası
Kendi göğsünden ucunu geçirince
Tanıdı karanlığın kanatlarını

Tanrı bir hortumu çözermiş gibi
Tek bir bulut yerini alıyor göğün ortasında

MELANİPPOS savaşçı değil aslında daha çok bir çiftçi

PERİPHETES Mykene'li
Kalkanına takılıp düşen

Dağlardan dökülen kış nehirleri gibi
Suyun gümbürtüsü yitirir bilincini
Yüksek yerlerden düşünce
Derelerini bir vadinin kargaşasında buluşturur
Ve uzaklarda bir çoban duyar onu

Dağlardan dökülen kış nehirleri gibi
Suyun gümbürtüsü yitirir bilincini
Yüksek yerlerden düşünce
Derelerini bir vadinin kargaşasında buluşturur
Ve uzaklarda bir çoban duyar onu

Aksios nehrinin suyu en gümüş en tatlı sudur
Akar Paionia içinden
Dağlarda bizonlar yaşar
İnsanlar boynuzlarından kavisli yaylar yapar
Varmak için oraya dağlar üzerinden uzun yol gitmek gerek
Adamlarından bazıları varır belki
Ama PYRAİKHMES değil

Rüyasında koşan bir adam nasıl
Kaçan birine asla yetişemezse
Kaçan yetişenden asla kaçamazsa

Rüyasında koşan bir adam nasıl
Kaçan birine asla yetişemezse
Kaçan yetişenden asla kaçamazsa

Ve
AREİLYKOS
THOAS
AMPHİKLOS
ATYMNİOS
MARİS
KLEOBULOS
LYKON
AKAMAS
ERYMAS
PRONOOS
THESTOR
ERYLAOS
ERYMAS
AMPHOTEROS
EPALTES
TLEPOLEMOS
EKHİOS
PYRİS
İPHEUS
EUİPPOS
POLYMELOS
THRASYDEMOS

Atmaca kanatları nasıl yararsa bir sığırcık sürüsünü
Kanat-makaslar nasıl açılır kapanırsa
Cüce kargaların dalgasının içinden geçerken

Atmaca kanatları nasıl yararsa bir sığırcık sürüsünü
Kanat-makaslar nasıl açılır kapanırsa
Cüce kargaların dalgasının içinden geçerken

Bir tarafın ahırları ve taş yalakları vardı
Rüzgârlı tepelerde bir at yakaladılar
Onu kralın padokuna aldılar
Ve adını Atılğan PEDASOS koydular
Öteki tarafın çuvallar dolusu beyaz arpası vardı
Çaldılar atı ve kırbaçlayarak koştular savaşa
Pedasos sorgulamayan gözlerle
Taşıdı ve hizmet etti iki tarafa da
Şimdi toprak onun sahibi

Nasıl süte sıkılan bir damla incir özü
Kıvam katarsa esrarengiz bir şekilde
Sanki bir rehavet damlası
Kovaya düşmüş
Karıştıran kadın
Durmuş

Nasıl süte sıkılan bir damla incir özü
Kıvam katarsa esrarengiz bir şekilde
Sanki bir rehavet damlası
Kovaya düşmüş
Karıştıran kadın
Durmuş

SARPEDON Zeus'un oğlu
Bu yeşilin bitkinin bitmediği yere geldi
Mısır tarlalarından yapraklarla örtülü nehrinden geldi

Patikalarla ve elma bahçeleriyle örülü krallığından
Ve bir mızrakla öldü
Sonra uzun zaman çarşaf gibi buruşuk yattı yerde
Ta ki iki yumuşak sesli hizmetkâr Uyku ve Ölüm
Onu tekrar eve götürene dek bıraktılar onu
Çimenin üzerinde katlı ve cennetten bir meltem
Neredeyse tekrar kaldırdı onu neredeyse sarsarak
İç çekmeye ve fısıldatmaya başlattı ama kimse
Büyük bir adam bile Zeus'un oğlu bile
Son nefesini geri satın alamaz çalamaz borçlanamaz
Bir kez üfledikten sonra
Dişlerinin kepengi arasından

Denizin mavi çiçeği gibi
Rüzgârın zedelediği
Nasıl yağmur-rüzgârı
Kabadayılık ederse ılıman rüzgâra
Döverek dev yumuşak aydınlık bulutları
Derin rüzgâr kepçeleri
Denizi döndürür dalgaya
Köpük takip eder gezinen rüzgârları
Bin ayak yukarıda

Denizin mavi çiçeği gibi
Rüzgârın zedelediği
Nasıl yağmur-rüzgârı
Kabadayılık ederse ılıman rüzgâra
Döverek dev yumuşak aydınlık bulutları
Derin rüzgâr kepçeleri
Denizi döndürür dalgaya

Köpük takip eder gezinen rüzgârları
Bin ayak yukarıda

Myrmidonlardan biri önde gelenlerden
Budeion'un prenslerindendi iyi giyimliydi
Cömert ve güvenilir
Kuzenini öldürene dek
O zaman bir kaçak oldu sonra bir dilenci
Sonra bir asker sonra bir ceset
Keskin bir kaya çarptı ona
Ve aklı aktı gitti kafatasından
Artık kendini tanımıyor
EPİGEUS'tan soluk görünüyor göze

Öfke gibi öylesine coşkulu öylesine başka
Bir insandan herhangi bir insandan bir katil yaratabilir
O zaman tüm öğrenimi bir kenara itilir
Evini memleketini terk etmek
Ve bir barınak için yalvarmak zorunda kalır
Elleri kanla damgalı
Ve nereye giderse gitsin
İnsanlar dik dik bakar ve fısıldaşır

Öfke gibi öylesine coşkulu öylesine başka
Bir insandan herhangi bir insandan bir katil yaratabilir
O zaman tüm öğrenimi bir kenara itilir
Evini memleketini terk etmek
Ve bir barınak için yalvarmak zorunda kalır
Elleri kanla damgalı
Ve nereye giderse gitsin
İnsanlar dik dik bakar ve fısıldaşır

BATHYKLES ve LAOGONOS

Biri varlıklı bir adam biri rahip
İkisi de toprak oldu

Bir avluda düz bir taşın üstünde

İki çocuk zar atıyorlardı

Ve kavga çıkmıştı

Kadınlar koştu kapıya

Gördüler bir çocuğun öldürüşünü diğerini

PATROKLOS'tu işte o lakabı Masum

Arkada hep süt kardeşinin sesiyle

Bulanık büyüyen

Ve zırhını ödünç aldığı

Savaşın karmaşasında unuttu talimatlarını

Durmadan öldürdü ve öldürdü

Mızrağını parçalayan çatlağı

Ve havada fırldayarak uçan miğferinin suskunluğu

Ve Apollon'un ender ve ani görünen ışığı

Tek eliyle

Onu durdurana dek

Ay ışığı gibi

Veya bir şenlik ateşi gibi

Denize bakan yamaçlarda yanan

Denizciler denizde

Sıla özlemiyle yanıp tutuştuklarında

O uzaklardaki ateşi fark eder

Karılarını düşünürler

Ay ışığı gibi
Veya bir şenlik ateşi gibi
Denize bakan yamaçlarda yanan
Denizciler denizde
Sıla özlemiyle yanıp tutuştuklarında
O uzaklardaki ateşi fark eder
Karılarını düşünürler

Öldü EUPHORBOS

Bırakarak gümüş tokasını savaş meydanında

Ve HİPPOTHOOS

SKHEDIOS

PHORKYS

LEİOKRİTOS

Yıldızlar ayın etrafında yakılmış küçük kamp ateşleri gibi
Hiç rüzgâr olmaz
Ters çevrilmiş bir bardak havanın altındaymışçasına
Simsiyah kayalar apaçık görünüyor hatları
Ve dünya yarlara ve yarıklara indirgenmiş
Böyle gecelerde
Tarifsizdir ışık cennetten kopar gelir
Her yıldız açıkça iman eder tanrıya
Çobanı sevindirir

Yıldızlar ayın etrafında yakılmış küçük kamp ateşleri gibi
Hiç rüzgâr olmaz
Ters çevrilmiş bir bardak havanın altındaymışçasına
Simsiyah kayalar apaçık görünüyor hatları
Ve dünya yarlara ve yarıklara indirgenmiş

Böyle gecelerde
Tarifsizdir ışık cennetten kopar gelir
Her yıldız açıkça iman eder tanrıya
Çobanı sevindirir

APİSAON
ARETOS

PODES yakın bir arkadaşı Hektor'un
Birlikte yemekler yerlerdi
Telaşlandı o günlere geri koşmak istedi
Ama zamanın ta kendisi bitirdi onu

Ateş gibi ki nedir
Bir tür göze görünür sır oluş
Ağaçları aleve veren
Rüzgâr şöyle bir silker ateşi
Hiçbir şeydir nefes kesicidir
Kalabalık ağaçlıkların altından kayar zemin düşerler
O ışığın ağırlığı altında

Ateş gibi ki nedir
Bir tür göze görünür sır oluş
Ağaçları aleve veren
Rüzgâr şöyle bir silker ateşi
Hiçbir şeydir nefes kesicidir
Kalabalık ağaçlıkların altından kayar zemin düşerler
O ışığın ağırlığı altında

Ve KOİRANOS parlak kireç kayalıklarından gelen
Girit'in sessiz bir adamdı

Sevdiklerine bir ışıktı

Ve İPHİTOS karda doğmuştu

Yuvarlanarak akan alabalık dolup taşan iki nehir arasında

Düz toz toprakta öldü

Çok uzağında değil DEMOLEON ve HİPPODAMAS'ın

Açlığın güttüğü bir yunus nasıl

Yüzdüğünde liman içre

Binlerce küçük balık ılık-dalgası

Suyun sarstığı duvar-gölgesine kaçışırsa

Ve beklerse titreyerek

Açlığın güttüğü bir yunus nasıl

Yüzdüğünde liman içre

Binlerce küçük balık ılık-dalgası

Suyun sarstığı duvar-gölgesine kaçışırsa

Ve beklerse titreyerek

POLYDOROS öldü koşmayı severdi

Şimdi birisinin haber vermesi lazım babasına

O dermansız adama duvara yaslanan

En sevdiği oğlunu arayan

Yavrularını ormanda peşine takmış bir aslanın

Avcıların hattına girmesi gibi

Onlara bakarak gücünü toplar

Tüm yüzünü bir yumruk gibi sıkır

Faltaşı gözlerinin etrafında

Yavrularını ormanda peşine takmış bir aslanın
Avcıların hattına girmesi gibi
Onlara bakarak gücünü toplar
Tüm yüzünü bir yumruk gibi sıkar
Faltaşı gözlerinin etrafında

DRYOPS işte orada yatıyor

Ağıldaki o köpek gibi
Koyunlarını bekler karanlıksız bir yarı uykuda
Tüm gece boğazında yumrumsu bir hırıltı
Ormanlarda parmak ucunda ilerleyen tilki
Bu yüzden uyandırır onu endişeyle

Ağıldaki o köpek gibi
Koyunlarını bekler karanlıksız bir yarı uykuda
Tüm gece boğazında yumrumsu bir hırıltı
Ormanlarda parmak ucunda ilerleyen tilki
Bu yüzden uyandırır onu endişeyle

Ve DEMUKHOS
LAOGONOS
DARDANOS

Ve TROS yalvardı hayatı bağışlansın diye
Ama sonu gelmişti hayatının

İki hayvan gibi dağlarda şansı yaver gidip
Temiz akan su bulmuş
Biri ölür öbürü içer

İki hayvan gibi dağlarda şansı yaver gidip
Temiz akan su bulmuş
Biri ölür öbürü içer

Ve MULİOS ve RHİGMOS

Uzun bir sahilde nasıl denizin hışırtısı
Açarsa çoklu katlarını dalgaları sererek

Uzun bir sahilde nasıl denizin hışırtısı
Açarsa çoklu katlarını dalgaları sererek

Laothoe Priamos'un karılarından biri
Oğlunu bir daha göremedi sular aldı götürdü
Artık bakamıyor denize düşünemiyor
Gömülmemiş parçalarını balıkların yediği
Uzun boylu olandı vicdanlı olandı
Gece geç saatlere kadar babasının incir ağaçlarını budayan
Kaçırılan fidiye istenen
Arisbe'den eve yalın ayak yürüyen
On iki gün dinlenen ve öldürülen
LYKAON öldürüldü Lykaon ölümden döndü Lykaon
Dalları büken tekerlek yapmak için
Lykaon kaçırıldı Lykaon ay ışığında dalları budadı
Lykaon bir nehirde çıplak yalvarıyor hayatını bağışlasın diye
Akhilleus'un cevabı Hayır

Bir aslanın ormanın gizli odalarına dönüşü gibi
Çok geç kalmış
Avcı götürmüş çocuklarını
O adamın izini

Her vadide sürer
Kalbinin karanlığı
Daha da karararak

Bir aslanın ormanın gizli odalarına dönüşü gibi
Çok geç kalmış
Avcı götürmüş çocuklarını
O adamın izini
Her vadide sürer
Kalbinin karanlığı
Daha da karararak

Yaşlı incir ağacının yanında araba yolu
Rüzgârlı Troya'dan tepe aşağı akan
İki pınarın yanından geçer Skamandros'un
Taşlar üzerinden köpürerek aktığı yerde ilki ılık
İkincisi buz gibi yazın bile
Kasabalılar gelir çamaşırlarını yıkarlar
O yassı kayalıklardan dökülen gölcüklerde
Nehir tanır seslerini
Ama Akhilleus o kadar çok adam öldürdü ki
Elinde haşın kılıcı akıntı yönünde durup
Kafa kopararak ta ki su
Öfkeyle patlayıp bir dalga silsilesini ayaklandıran dek
Şimdi tüm bu nehir bir mezar olduğu için
Kadınlar çamaşır yıkadıkları gölcüklerde
Nehrin aktığını duyduklarında
Haznelerinden geçerken bir insan gibi ağlayan
THERSİLOKHOS'un yatışını hatırlıyorlar
Hızlı hareket eden hiç tükenmeyen bir karanlıkta

Yankılanan dik kayalıkların oluşturduğu basamaklar
arasında
MYDON'u hatırlıyorlar o korkmuş yüzünü
İlgın ağaçları altında gözden yiten
Ve ASTYPYLOS kanalı tıkayan
MNESOS kumlara bulanmış THRASİOS balçıkta kayıp
AİNİOS kara bir gölcükte taklalar atıyor
Tersine dönmüş yalayan balıklar arasında
Ve OPHELESTES son nefesi su yüzeyini gümüşleyen
Bütün o güzel zırhlar su altında
Bütün o beyaz kemikler çamura batmış
Ve bir cenaze merasimi yerine bir sarı kuyruksallayan
Yudumluyor bu hürmetsizliği habersiz

Nasıl bir adam bir tekneden dalarsa
Rüzgârın kararttığı suya
Kaybolur sonra tekrar belirir
Düşünceleri tersyüz olmuş
Elleri istiridye dolu

Nasıl bir adam bir tekneden dalarsa
Rüzgârın kararttığı suya
Kaybolur sonra tekrar belirir
Düşünceleri tersyüz olmuş
Elleri istiridye dolu

Ve HEKTOR öldü diğer herkes gibi
Troyalıların komutanıydı
Ama bir kargı ulaştı o küçük beyaz açıklığa
Köprücük kemiğiyle boynu arasında
Tam da insan ruhunun taht kurup

Ağzın açılmasını beklediği yerde
Hep biliyordu bunun olacağını
Çok övünürdü kendiyle ve tedirgindi
Silahlar sağır ettiğinde bir koşu evine uğrar
Eşikte dururdu tüm zırhı üstünde
Motosikletini çalışır halde bırakıp hızla eve koşan biri gibi
Tüm kadınlar severdi onu
Karısı Andromakhe'ydi
Bir gün ona sessizce baktı
Dedi ki biliyorum ne olacağını
Ve kendi ölümünün bir imgesi baktı ona
Ve eşi yabancı bir kadın için kumaş dokuyordu Argos'ta
Kırptı gözlerini ve işine döndü
Hektor Andromakhe'yi seviyordu
Ama en sonunda yüzünün zihninden kayıp gitmesine izin
verdi
Ona bakışsız döndü
Güçsüz ifadesiz
Yıkanmak ve yakılmak istiyordu sadece
Ve kemikleri yumuşak kumaşlara sarılsın
Ve toprağa dönsün

Yaprakların bir tarihini yazabilecek yapraklar gibi
Hayaletlerini uçurur rüzgâr yere
Ve bahar yeni yaprak üfler ormanlara
Binlerce isim binlerce yaprak
Onları hatırladığınızda  unu hatırlayın
 l  bedenlerdir silsileleri
Yapraklardan fazla bir önem taşımayan

Harman zamanı nasıl saman uçuşursa her yerde
Yabalarını savurur çiftçiler ve rüzgâr yapar üstüne düşeni
Ve bir tanrıça da oradadır taneleri ayırır kabuğundan
Her şeyi beyaz bir toz kaplarken

Binlerce su kuşunun havada toplanışı kümelenişi
Kazlar turnalar uzun boyunlu kuğular
Kabaran sonra yerleşen tarlalara yağmurun ta Kaystros'a
kadar aktığı
Sürekli çırpıştıran ve açan kanatlarını seslerine bayılarak
Dev bir kuşfuarı gibi indiklerinde yere çığlık atıyorlar bir
vadi dolusu ses

Barakalarda toplanan gezgin sinek kabileleri gibi
Gölgeli baharda kovalarda süt sıçrarken sağa sola

Çalıların arasında dirseklerine yaslanmış çekirgeler gibi
Sözleri saf ışıık minik kurumuş insanlar

Çakarla aydınlatılmış eşekarıları gibi
Yuvalarını bir patikaya yaptılar
Çukur evlerini asla terk etmediler
Duvarlarda bekleřtiler
Çocukları için kaygılı

Yaz arısı kabileleri gibi
Yeraltı dünyasından yol bulan bir kayanın çatlağından
Bir milyar fabrika işçisi kadın çiçeklerdeki işlerine uçuyor
Doğan ve yeniden doğan ve tarlaların üzerinde titreşen

Çekirgeler nasıl yükselirse kırışık dalgalar gibi yanan
tarlalardan
Kaçarak nehre
Böceklerden bir sancak gibi asılı alevden hızlı kaçmaya
çalayan
Boğularak saklanırlar

Yerinde duramayan kurtların nasıl tükenmezse açlığı
Koca bir geyiği tek seferde yiyebilir
Bir göl yüzeyinin tamamını içebilirler
İnce dilleriyle siyahlığını şapırdatarak yutarlar
Ve öğürürler geriye kan olarak
Ve öldürmeye ve öldürmeye devam ederler
Karınları yanlarına sürte sürte
Musallat olmuş açlık

Kayalıklı bir su bendine suyun çarpışı gibi
Uzun güçlü kolları kıramaz o taşları
Ve tüm o akan acelesi kendi üstüne geri kıvrılır
Ve yandan bataklıklara sızar

Tanrının bir yıldızı fırlatışı gibi
Herkes yukarı bakar
O kıvılcım kırbacını görmek için
Derken kayboluverir

Tanrının bir yıldızı fırlatışı gibi
Herkes yukarı bakar
O kıvılcım kırbacını görmek için
Derken kayboluverir

Bir sözlü mezarlık: Troya Savaşı'nda yitirilenler için dikilmiş bir abide.

Alice Oswald'a 2013 Warwick Yazı Ödülü'nü kazandıran *Abide: Bir İlyada Kazısı*, yenilikçi yaklaşımı ve şaşırtıcı hayal gücüyle dikkat çeken bir *İlyada* "çeviri"si. Şimdiye kadarki çevirilerden farkı, destanın hikâyesini değil atmosferini çevirmesi: Matthew Arnold'dan bugüne hemen herkesin yaptığı gibi *İlyada*'nın "asalet"ini övmüyor, eski çağ eleştirmenleri gibi destanın "*enargeia*"sını övüyor, tanrılar yeryüzüne kılık değiştirerek değil de kendileri olarak geldiğinde tanık olunan göz alıcı, dayanılmaz gerçekliği. Yapıyı değil de tapılanı hatırlamak için mabedin çatısını söküp alırcasına, şiirin *enargeia*'sına tekrar kavuşabilmek için, anlatıyı bir kenara bırakıp askerlerin biyografilerine ve ölümlerine odaklanıyor.

Abide: Bir İlyada Kazısı'nda şair ozanın yerine geçip yas törenini yönetiyor, savaşta yitirdikleri yiğitlere ağıt yakan kadınlara yol gösteriyor. Troya ölülerini huzura kavuşturuyor, onları birer sayı olmaktan kurtarıyor.

İngilizceden çeviren: Nazım Dikbaş

harfa.com.tr

ŞİİR

